

A Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Olaszország) által 2019. január 17-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Telecom Italia SpA kontra Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(C-34/19. sz. ügy)

(2019/C 182/06)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Az alapeljárás felei

Felperes: Telecom Italia SpA

Alperesek: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Értelmezhető-e úgy a 97/13/EK irányelv ⁽¹⁾ 22. cikkének (3) bekezdése, hogy az 1998-as év vonatkozásában is fenntartható az a kötelezettség, amelynek értelmében koncessziós díjat, vagyis olyan ellenértéket kell fizetni, amely az irányelvet megelőző szabályozás alapján fizetendő ellenértéknek felel meg amiatt, hogy meghatározásuk alapját a forgalom azonos hányada képezi?
- 2) Az EU Bírósága által a C-292/01. és C-293/01. sz. egyesített ügyekben 2003. szeptember 18-án hozott ítélet és a C-296/06. sz. ügyben 2008. február 21-én hozott ítélet tükrében ellentétes-e a 97/13/EK irányelvvel a nemzeti bíróság azon jogerős ítélete, amely az irányelv téves értelmezéséből és/vagy félreértelmezéséből ered, aminek következtében az említett jogerős ítélet alkalmazását mellőzheti a másod fokon eljáró azon bíróság, amelynek azonos anyagi jogviszonyon alapuló olyan jogvitában kell határozatot hoznia, amely jogvita azonban eltérő amiatt, hogy a jogerős ítélettel elbírált ügy tárgyát képező kifizetéshez képest az abban kért kifizetés járulékos jellegű?

⁽¹⁾ A távközlési szolgáltatások terén az általános felhatalmazásokra és egyedi engedélyekre vonatkozó közös szabályozási keretről szóló, 1997. április 10-i 97/13/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv (HL 1997. L 117., 15. o.)

A Corte suprema di cassazione (Olaszország) által 2019. január 21-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — CV kontra Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo

(C-37/19. sz. ügy)

(2019/C 182/07)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Corte suprema di cassazione

Az alapeljárás felei

Felperes: CV

Alperes: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Úgy kell-e értelmezni — akár külön-külön is — a 2003/88 irányelv ⁽¹⁾ 7. cikkének (2) bekezdését és az Európai Unió Alapjogi Chartája 31. cikkének (2) bekezdését, hogy azokkal ellentétesek az olyan nemzeti rendelkezések vagy gyakorlatok, amelyek alapján a munkaviszony megszűnését követően a megszerzett, azonban ki nem vett szabadság (és jellegét, valamint funkcióját illetően az éves szabadsággal egy tekintet alá eső jogintézmény, az ún. „Eltörölt munkaszüneti napok”) pénzben nem váltható meg abban az esetben, ha a munkavállaló a munkaviszony megszűnése előtt a pénzbeli megváltáshoz való jogot a munkáltatónak felróható jogellenes magatartás (a nemzeti bíróság által a munkaviszony visszamenőleges helyreállításának elrendelése mellett jogerősen megállapított elbocsátás) miatt nem tudta gyakorolni a munkáltatói magatartás és a munkaviszony ezt követő helyreállítása közötti időszakra vonatkozóan?

⁽¹⁾ A munkaidő szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003, L 299, 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 381. o.)

A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2019. február 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Rieco SpA kontra Comune di Lanciano, Ecolan SpA

(C-89/19. sz. ügy)

(2019/C 182/08)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Consiglio di Stato

Az alapeljárás felei

Felperes: Rieco SpA

Alperesek: Comune di Lanciano, Ecolan SpA

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Ellentétes-e az uniós joggal (különösen a hatóságok igazgatási szabadságának elvével, valamint az odaítélés és a hatóságok érdekkörébe tartozó szolgáltatások irányítása különböző módszerei közötti alapvető egyenértékűség elvével) (a közbeszerzési szerződésekről szóló törvénykönyvről szóló, 2016. évi 50. sz. felhatalmazáson alapuló rendelet 192. cikkének 2. bekezdésében szereplőhöz hasonló) olyan nemzeti szabályozás, amely az *in house* odaítéléseket a közbeszerzési eljárás keretében történő odaítélésekhez képest alárendeltté és kivételessé teszi, mivel i. az *in house* odaítéléseket csak abban az esetben teszi lehetővé, ha bizonyított az érintett piac elégtelensége, valamint ii. előírja, hogy a szervközi küldöttség keretében odaítélést végezni kívánó hatóságnak konkrétan indokolnia kell, hogy a szóban forgó odaítélési forma milyen előnyökkel jár a köz javára?